

Sygn. akt: IVRC 669/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 21 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Ewa Szczutowska

Protokolant: Paweł Engler

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. L.

przeciwko

małoletnim pozwanym A. i N. L., reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową –matkę A. K.

o obniżenie alimentów

oraz

sprawy z powództwa: małoletnich A. i N. L., reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową –matkę A. K.

przeciwko: P. L.

o podwyższenie alimentów

I oddała oba powództwa,

II obciąża powoda opłatą w sprawie w kwocie 600 zł, odstępując od obciążania stron

pozostałymi kosztami postępowania, znosząc wzajemnie koszty zastępstwa

procesowego stron.

Sygn. akt IV RC 669/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 sierpnia 2015 roku powód P. L., działając przez pełnomocnika profesjonalnego, wniósł o obniżenie od dnia 1 lipca 2015 roku alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie II C 5143/13 od powoda P. L. na rzecz małoletnich pozwanych N. i A. L. z kwot po 1200 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich do kwoty po 650 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich.

Jednocześnie złożono także wnioski o zabezpieczenie powództwa poprzez obniżenie na czas trwania postępowania alimentów wynikających z wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2014 roku wydanego w sprawie II C 5143/13 z kwoty po 1200 zł na rzecz każdej z małoletnich do kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich.

W uzasadnieniu wskazano, że małoletnie N. i A. L. są córkami P. L. i A. K.. W wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2014 roku wydanym w sprawie rozwodowej pomiędzy rodzicami małoletnich zasądono od P. L. alimenty w kwocie po 1200 zł na rzecz każdej z małoletnich płatne do rąk matki do dnia 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Od wydania wyroku i jego uprawomocnienia się zmniejszyły się potrzeby dzieci, co jest wynikiem zmiany szkoły – małoletnie uczęszczały do niepublicznej szkoły podstawowej, gdzie chesne na jedną z córek kształtowało się na poziomie 700 zł, a obecnie małoletnie uczęszczają do szkoły publicznej, a zobowiązanie do ponoszenia opłaty wygasło wraz z końcem czerwca 2015 roku. W związku z powyższym, zdaniem powoda aktualne potrzeby małoletnich wynoszą po około 1300 zł miesięcznie. Ponadto powód w dużej mierze ponosi bezpośrednie koszty utrzymania małoletnich – w trakcie przebywania ich u powoda zgodnie z ugodą dot. kontaktów zawartą przed tut. Sądem w sprawie o sygn. IV RNsm 10/15. Zdaniem powoda dzieci pozostają na jego wyłącznym utrzymaniu około 110 dni w roku, czyli ok. 30% swojego czasu. Taka sytuacja nie miała miejsca w czasie orzekania rozwodu. Ponadto zmniejszyły się zarobki powoda i w dalszym ciągu ulegają one pogorszeniu. Powód wskazuje, że w 2013 roku w związku z umowami zlecenie na prowadzenie szkoleń biznesowych powód osiągał miesięczny dochód netto w kwocie około 11 000 zł, w 2014 roku – w kwocie około 7000 zł netto, a od stycznia do lipca 2015 roku – w kwocie 4900 zł netto. Spowodowane jest to znacznym obniżeniem popytu na usługi szkoleniowe, głównie z powodu zakończenia projektów szkoleń dofinansowanych ze środków UE. Powód wskazał także, że regularnie opłaca 50% raty kredytu za mieszkanie, z którego obecnie korzysta A. K. wraz z małoletnimi pozwanymi i obecnym partnerem. Tym samym – ponad alimenty – powód finansuje zarówno córkom, jak i ich matce koszty życia ponad to co wynika z orzeczenia o alimentach.

/pozew – k. 2-8/

Postanowieniem z dnia 2 września 2015 roku tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania poprzez obniżenie alimentów od powoda P. L. na rzecz małoletniej N. L. oraz A. L. z kwoty 1200 zł miesięcznie na każdą z małoletnich pozwanych ustalonych na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie o sygnaturze II C 5143/13 do kwoty po 850 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich pozwanych tj. łącznie po 1700 zł miesięcznie poczynając od dnia 17 sierpnia 2015 roku płatnych z góry do dnia 5-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich pozwanych A. K. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek raty.

/postanowienie z dnia 2.09.2015 r. – k. 82-86/

W odpowiedzi na pozew pozwane wniosły o oddalenie powództwa. Wniosły one również o podwyższenie alimentów z kwoty po 1.200 zł miesięcznie do kwoty po 1.500 zł miesięcznie na każdą z nich.

W uzasadnieniu wskazano, że koszty utrzymania małoletnich kształtują się następująco: wyżywienie – 700 zł, wydatki szkolne – 140 zł, sport – 70 zł, zdrowie – 45 zł, prezenty – 25 zł, wakacje – 200 zł, kultura – 150 zł, wydatki mieszkaniowe – 372 zł, odzież – 150 zł, dojazdy – 100 zł, zajęcia dodatkowe małoletniej A. – 230 zł, zajęcia dodatkowe małoletniej N. – 538 zł, środki czystości i kosmetyki – 80 zł, kieszonkowe – 40 zł, większe jednorazowe wydatki – 130 zł. W ocenie matki małoletnich koszt utrzymania małoletniej A. L. to kwota 2.432 zł, a małoletniej N. to kwota 2.740 zł.

/odpowieź na pozew – k. 232-240/

Postanowieniem z dnia 18 maja 2016 roku, w sprawie o sygn. akt II 1 Cz 183/16, Sąd Okręgowy w Gdańsku na skutek zażalenia małoletnich pozwanych zmienił zaskarżone postanowienie tut. Sądu z dnia 2 września 2015 roku w ten sposób, że oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

/postanowienie z dnia 18.05.2016 r. – k. 435-442/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd dla przejrzystości sprawy i z uwagi na to, że sprawa z powództwa P. L. wpłynęła jako pierwsza, P. L. nazywa powodem, natomiast małoletnie A. i N. L. pozwany, jednakże nazewnictwo to ma jedynie charakter porządkowy,

albowiem ze względu na powództwo wzajemne oczywistym jest, że P. L. poza tym, że jest powodem, to również jest pozwanym wzajemnym, natomiast małoletnie A. i N. L. poza tym, że są pozwanymi, to również są powódkami wzajemnymi.

Małoletnie N. i A. L. są dziećmi pochodzącymi ze związku małżeńskiego A. K. i P. L.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie o sygnaturze II C 5143/13 doszło do rozwiązania związku małżeńskiego rodziców małoletnich pozwanych. Kosztami utrzymania i wychowania małoletnich Sąd obciążył obie strony ustalając udział w tych kosztach ojca, P. L., na kwotę 1200 zł miesięcznie na każdą z małoletnich córek płatne do rąk matki małoletnich do 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek raty.

O zasądzenie powyższej kwoty strony wnosily zgodnie podczas postępowania w sprawie II C 5143/13.

W czasie orzekania o rozwodzie małoletnia A. ur. (...) była uczennicą klasy O Niepublicznej Szkoły (...) a małoletnia N. ur. (...) była uczennicą klasy III w tej samej szkole. Koszty utrzymania małoletnich bez wydatków mieszkaniowych, ale łącznie z czesnym za ich szkoły, opłatami za zajęcia dodatkowe, leczeniem okulistycznym, ortodontycznym i dentystrycznym kształtowały się na poziomie kwot po około 1.900 zł w skali miesiąca. Koszt utrzymania mieszkania wynosił około 1300 zł miesięcznie, a czesne w szkole około 600 zł. Tak więc łączny koszt utrzymania małoletnich pozwanych wynosił wówczas około 2300 zł przy uwzględnieniu udziału w kosztach utrzymania mieszkania. W chwili orzekania o rozwodzie dochody powoda kształtowały się na poziomie ponad 6000 zł netto miesięcznie, a A. K. na poziomie 5000-6000 zł netto miesięcznie. Powód pracował jako trener biznesu, a matka małoletnich jako muzyk.

/ **dowód** : akta sprawy II C 5143/13: wyrok: k. 55, uzasadnienie: k. 61-63, protokół: k. 41-43, wywiad kuratora: k. 12-16/

Powód P. L. ma 43 lata i wyższe wykształcenie ekonomiczne. Od 2005 roku pracuje jako trener biznesowy. Wcześniej był koordynatorem projektów i członkiem zarządu w spółce turystycznej. Dochody osiągane przez powoda od 2013 roku ulegają pogorszeniu. W 2013 roku osiągnął dochód w kwocie 135.677,75 zł. W 2014 roku osiągnął dochód w kwocie 83.854,44 zł. W roku 2015 w miesiącach od stycznia do czerwca powód osiągnął dochód w kwocie 34.272,00 zł to jest średnio miesięcznie około 5.700 zł. Powód za cały rok 2015 uzyskał dochód w wysokości 42.765,64 zł. Obecnie uzyskuje on dochód w wysokości około 5.000 – 6.000 zł miesięcznie. Od około roku powód ma możliwość sprzedawania szkoleń na otwartym rynku i nie jest ograniczony współpracą z jednym podmiotem, z czego korzysta. Ojciec małoletnich pozostaje w związku partnerskim z I. P.. Partnerka powoda od 2 lat ma status osoby bezrobotnej, jest udziałowcem spółki (...) Sp. z o.o. w W.. Z powyższego związku pochodzi małoletnia córka powoda K. L., ur. (...). Od maja 2014 roku ojciec małoletnich zamieszkuje w W.. Obecnie zamieszkuje on wraz z nową rodziną w mieszkaniu stanowiącym własność jego partnerki. Koszt utrzymania mieszkania stanowi czynsz w wysokości 550 zł oraz opłaty za media w wysokości około 200 zł. Powód regularnie uiszcza alimenty na rzecz małoletnich pozwanych. P. L. jest współwłaścicielem w 1/12 części domu w K. o powierzchni 200 m² oraz współwłaścicielem w 1/6 części nieruchomości w I. przeznaczonej na cele biurowe. Powód oraz matka pozwanych są współwłaścicielami lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) o powierzchni 120 m². Powyższy lokal został zakupiony ze środków pochodzących z kredytu, rata kredytu wynosi około 3.400 zł miesięcznie. Obecnie mieszka tam matka pozwanych, małoletnie pozwane oraz partner matki pozwanych. Do lipca 2016 roku powód wraz z matką pozwanych uiszczał ratę kredytu po połowie. Następnie powód zaprzestał tego, a matka pozwanych samodzielnie zaczęła spłacać kredyt. Powód jest właścicielem samochodu marki T. rok produkcji 2006.

/ **dowód** : PIT-36 za 2013 rok - k. 34-50, PIT-36 za 2014 rok - k. 51-58, potwierdzenia dokonania przelewu - k. 59-71, zeznania powoda – k. 430-432, k. 567-569, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych – k. 569-572, PIT-36 za 2015 rok – k. 586-593/

A. K. ma 39 lat i jest z zawodu muzykiem. Od 2008 roku prowadzi agencję (...) w ramach działalności gospodarczej, uzyskując dochód w wysokości około 3.500 zł netto miesięcznie. Wskazana działalność gospodarcza polega na

umuzycznianiu dzieci w przedszkolach, a w okresie wakacyjnym matka pozwanych ma zmniejszoną ilość zleceń, co wpływa na wysokość uzyskiwanego dochodu. W 2015 roku matka małoletnich uzyskała dochód w wysokości 37.348,18 zł. Matka pozwanych pozostaje w związku partnerskim z K. M., który prowadzi działalność gospodarczą uzyskując dochód w wysokości około 3.500 zł. Koszt utrzymania mieszkania w sezonie letnim to około 800 zł, a sezonie zimowym 1.200 zł. A. K. jest właścicielką samochodu marki K. (...), rok produkcji 2012.

/dowód : PIT-36 za 2015 rok – k. 423-428, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych – k. 569-572/

Małoletnie A. L. i N. L. mają odpowiednio 9 lat i 11 lat. Obecnie małoletnie pozwane uczęszczają do (...) w G., która to jest szkołą publiczną, bezpłatną w zakresie realizacji zadań edukacyjno-wychowawczo-opiekuńczych. Od dnia 1 lipca 2015 roku koszty związane z opłatą czesnego z tytułu uczęszczania małoletnich N. i A. do Niepublicznego Sportowego Zakładu Szkolno-Przedszkolnego (...) nie są naliczane. Małoletnie są ogólnie zdrowe i rozwijają się prawidłowo. Dziewczynki mają wadę wzroku i konieczna jest w związku z tym wymiana szkieł co pewien czas. Małoletnia N. ma problemy ortodontyczne i konieczne jest założenie aparatu, którego koszt to 1.900 zł. Dziewczynki zmagają się z nietolerancją laktozy i wymagają specjalnej diety. Koszt wyprawki szkolnej małoletnich wynosił 1.200 zł. Matka małoletnich atrakcyjnie organizuje dziewczynkom czas wolny dbając o ich wszechstronny rozwój. Małoletnie uczęszczają na zajęcia z języka angielskiego oraz na naukę jazdy konnej, warsztaty plastyczne oraz na basen. Okresowo uczęszczały również na naukę gry na pianinie oraz zajęcia emisji głosu. Małoletnie uczęszczają raz w tygodniu na zajęcia z języka angielskiego, a koszt jednorazowy zajęć to kwota 77 zł. Koszt miesięczny karnetu na zajęcia z jazdy konnej to 200 zł miesięcznie. Małoletnie uczestniczą w licznych obozach i wycieczkach.

/ dowód: zaświadczenie: k. 17, k. 18, k. 19, wyciąg ze statutu szkoły: k. 20-21, faktury VAT – k. 299-314, k. 316, k. 327, k. 335-341, k. 401-404, k. 407-410, k. 413-414, k. 416-419, k. 457-459, k. 460-464, k. 529-539, k. 542-550, k. 552-555, k. 557, k. 618, k. 620-622, k. 624-625, k. 633-636, rachunek – k. 415, k. 522, k. 524, k. 608, potwierdzenie przelewu – k. 261-262, k. 494-497, k. 525-527, zaświadczenie – k. 258-260, k. 406, k. 411, k. 455, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych – k. 432, k. 569-572/

W dniu 6 marca 2015 roku w sprawie o sygnaturze IV RNsm 10/15 doszło pomiędzy stronami do zawarcia ugody przed Sądem odnośnie sposobu uregulowania kontaktów powoda z małoletnimi córkami. Na mocy tej ugody powód ma prawo do osobistych kontraktów z córkami, poza ich miejscem zamieszkania i bez obecności ich matki, co drugi weekend w roku, z tym, że zamiennie raz od czwartku do niedzieli, a podczas kolejnego spotkania od soboty do niedzieli, ponadto w dwa tygodnie lipca, w dwa tygodnie sierpnia, w jeden tydzień ferii świątecznej, co drugi rok w Święta Bożego Narodzenia, Wielkanoc, w majówkę oraz w okresie Bożego Ciała.

/ dowód : ugoda: k. 22-23/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy i dał im wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji. Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy o sygn. II C 5143/13.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – powoda P. L. oraz przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych A. K.. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W zdecydowanej części zeznania ze sobą wzajemnie korespondują, znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego

rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom stron w takiej ich części, która – zakwestionowana przez stronę przeciwną – nie została potwierdzona innym dowodem.

Sąd nie uwzględnił paragonów przedstawionych w toku postępowania, albowiem nie są rachunkami imiennymi i z tego względu nie mogą stanowić o okoliczności faktycznej.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z nagrań rozmów matki małoletnich z powodem jako niezasadny. Zgromadzony materiał dowodowy dawał bowiem Sądowi podstawę do rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć należy, że wskazany dowód jest mało obiektywny, gdyż jedna ze stron /nagrywająca/ ma świadomość tego faktu i może kontrolować swoje wypowiedzi, w przeciwieństwie do drugiej strony.

Podstawą roszczenia w niniejszej sprawie jest art. 138 k.r.o., który przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W dalszej kolejności należy oprzeć się na przepisach będących w ogólności podstawą obowiązku alimentacyjnego, a więc art. 128 k.r.o, art. 133 § 1 k.r.o., w szczególności zaś art. 135 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego, zaś podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (art. 133 i art. 135 k.r.o.). Zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2015 r., VI RCa 293/14).

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w Sieradzu w wyroku z dnia 22 maja 2013 roku, sygn. I Ca 154/13 (LEX nr 1716697) w aspekcie przesłanki z art. 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - „majątkowych możliwości zobowiązanego” - należy dokonać oceny nie z punktu widzenia rzeczywiście posiadanych i uzyskiwanych środków, lecz potencjalnych możliwości zobowiązanego w tym zakresie, przy uwzględnieniu należytej staranności, podejmowanych działań i zachowań. Jak powszechnie przyjmuje się w judykaturze, osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza obowiązek względem swych dzieci niezdolnych jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie.

Mając powyższe na względzie zdaniem Sądu najważniejszym w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy od czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie II C 5143/13 tj. od dnia 7 sierpnia 2014 roku w możliwościach zarobkowych i majątkowych P. L. oraz w usprawiedliwionych potrzebach małoletnich A. i N. L. zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby zmianę wysokości alimentów uiszczanych przez P. L. na rzecz małoletnich, a jeżeli tak to czy alimenty te należy podwyższyć czy też może obniżyć.

W ocenie Sądu ani w zarobkowych i majątkowych możliwościach P. L. ani w usprawiedliwionych potrzebach małoletnich A. i N. L. nie zaszyły takie zmiany, które uzasadniałyby zmianę wysokości alimentów należnych małoletnim od P. L..

Zauważyć należy, że od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego do dnia wniesienia pozwu w sprawie niniejszej upłynął rok, a do dnia wyrokowania ponad dwa lata.

Odnośnie sytuacji zarobkowej powoda wskazać należy, że jest on osobą dobrze wykształconą i mającą duże doświadczenie zawodowe jako trener biznesowy. Jak wynika z przedłożonych przez P. L. zeznań podatkowych jego dochody od 2013 roku ulegają pogorszeniu. W 2013 roku powód osiągnął dochód w kwocie 135.677,75 zł, w 2014 roku w kwocie 83.854,44 zł, zaś w 2015 w kwocie 42.765,64 zł. Powód zadeklarował, że obecnie uzyskuje dochód w wysokości około 5.000 – 6.000 zł miesięcznie. Jednakże, w tym miejscu podkreślić należy, że wysokość alimentów nie jest zależna od dochodów osiąganym przez zobowiązanego, ale od jego możliwości zarobkowych i majątkowych. W ocenie Sądu powód nie wykazał by doszło do zmniejszenia jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Zauważyć również należy, że od około roku P. L. ma możliwość sprzedawania szkoleń na otwartym rynku i nie jest ograniczony współpracą z jednym podmiotem, z czego korzysta. Nie można również pominąć, że do lipca 2016 roku powód wraz z matką pozwanych uiszczał ratę kredytu hipotecznego po połowie. Następnie powód zaprzestał tego, a matka pozwanych samodzielnie zaczęła spłacać kredyt, w związku z czym powód ma do dyspozycji kwotę około 1.700 zł miesięcznie która to była poprzednio przeznaczona na opłacenie raty kredytu. Wskazać również należy, że P. L. jest współwłaścicielem w 1/12 części domu w K. o powierzchni 200 m² oraz współwłaścicielem w 1/6 części nieruchomości w I. przeznaczonej na cele biurowe. Powód stał się współwłaścicielem powyższych nieruchomości po śmierci ojca, która miała miejsce w czerwcu 2014 roku.

W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie okoliczność, że powód założył nową rodzinę i posiada dziecko z tego związku, gdyż powód przed podjęciem decyzji o wejściu w związek partnerski i narodzinach dziecka wiedział, że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny względem dzieci z poprzedniego związku małżeńskiego. Wolność w zakresie wyboru drogi życiowej musi iść w parze z odpowiedzialnością za poprzednie wybory życiowe, co wyraża się w tym, iż dziecku z poprzedniego związku, należy zapewnić godne warunki życia, a wydatek ten wliczyć do innych ponoszonych przez siebie w związku z własnymi kolejnymi życiowymi wyborami. Tym samym nie można przerzucać na dzieci z poprzedniego związku kosztów związanych z utrzymaniem nowej rodziny jednego z rodziców.

Odnośnie natomiast usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich A. i N. L. wskazać należy, iż nie wykazano, że od ustalenia ostatnich alimentów nastąpił taki wzrost kosztów utrzymania małoletnich, który uzasadniałby podwyższenie alimentów. Małoletnie zarówno poprzednio jak i obecnie uczęszczają do szkoły podstawowej. Przyznać należy, że obecnie małoletnie pozwane uczęszczają do (...) w G., która to jest szkołą publiczną, bezpłatną w zakresie realizacji zadań edukacyjnych, a od dnia 1 lipca 2015 roku koszty związane z opłatą czesnego z tytułu uczęszczania małoletnich N. i A. do Niepublicznego Sportowego Zakładu (...) nie są naliczane. Jednakże wydatek w postaci czesnego za szkołę małoletnich został zastąpiony innymi wydatkami związanymi z ich wszechstronnym rozwojem. Zaznaczyć należy, że dziewczynki mają wadę wzroku i konieczna jest w związku z tym wymiana szkieł co pewien czas. Małoletnia N. ma problemy ortodontyczne i konieczne jest założenie aparatu, którego koszt to 1.900 zł. Dziewczynki zmagają się z nietolerancją laktozy i wymagają specjalnej diety. Koszt wyprawki szkolnej małoletnich wynosił 1.200 zł. Matka małoletnich atrakcyjnie organizuje dziewczynkom czas wolny dbając o ich wszechstronny rozwój. Małoletnie uczęszczają za zajęcia z języka angielskiego oraz na naukę jazdy konnej, warsztaty plastyczne oraz na basen. Okresowo uczęszczały również na naukę gry na pianinie oraz emisji głosu. Małoletnie uczęszczają raz w tygodniu na zajęcia języka angielskiego a koszt jednych zajęć to kwota 77 zł. Koszt miesięczny karnetu na zajęcia z jazdy konnej to 200 zł miesięcznie. Małoletnie uczestniczą w licznych obozach i wycieczkach. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego, biorąc pod uwagę datę ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym, wiek małoletnich pozwanych, ich rozwój fizyczny i duchowy czy stopę życiową rodziców należy przyjąć, że miesięczny koszt utrzymania każdej z małoletnich pozwanych nie zmienił się od 2014 roku. Zdaniem Sądu koszt utrzymania każdej z pozwanych nadal utrzymuje się na poziomie kwoty około 2.300 zł miesięcznie.

Co do sytuacji przedstawicielki ustawowej A. K. wskazać należy, iż w chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów prowadziła ona tak jak i obecnie działalność gospodarczą jako muzyk. Wówczas jej dochody kształtowały się na poziomie 5.000 – 6.000 zł netto miesięcznie. Obecnie zaś matka małoletnich uzyskuje dochód w wysokości około 3.500 zł netto miesięcznie. Z powyższego wynika, że jej możliwości zarobkowe uległy pomniejszeniu. Nie można również pominąć, że w przedmiotowej sprawie matka pozwanych dokłada osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletnich i w dużej mierze w ten sposób realizuje obowiązek alimentacyjny względem nich.

Reasumując, w ocenie Sądu w chwili obecnej brak jest podstaw zmiany wysokości alimentów należnych małoletnim A. i N. L. od ojca P. L..

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario w zw. z art. 133 k.r.o. orzekł jak punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na mocy art. 100 k.p.c.